

— Σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ σπιτόπουλο μέσα βρίσκεται ἡ Ἁγία Τραπέζα τοῦ Ἀϊ - Γεώργη τ' Ἀλεξανδρινοῦ. Ἦτον παλαιά, μεγάλη καὶ πλούσια ἐκκλησιά, μὰ νά! τί τῆς ἀπόμεινε τώρα. Γκρεμίστηκε στὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου. Τώρα μιὰ γερόντισσα σκουπίζει τὴν τρύπ' αὐτὴ καὶ πουλεῖ καὶ κᾶνα κεράκι. Τί νὰ σοῦ κάνη ἢ κακομοῖρα, χήρα γυναῖκα!... Μὰ ξέρεις κι' ὅλας γιατί ἔρχομ' ἐδῶ κι' ἀνάβω καμιὰ φορὰ κερί;...

Στυλῶνει τώρα τὸ ραβδί του, τὸ πιάνει μὲ τὰ δύο του τὰ χέρια, γέρνει καὶ ἀκουμπᾷ ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ στήθος του.

— Ἐδῶ ἔγινε τὸ πρῶτο ἴματοκύλισμα Τούρκων καὶ Χριστιανῶν, στὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 21. Μιὰ συντροφιά ἀπὸ παλληκάρια τριγύριζε βόλτα ἀπ' τὸ Κάστρο. Τοὺς εἶδαν ἀπὸ πάνω οἱ Τούρκοι, βγήκ' ἓνα μεγάλο μπουλουκι ἀπὸ δαύτους καὶ τοὺς κινήγησε. Αὐτοὶ μπῆκαν στὴν ἐκκλησιά μέσα, ἀμπάρωσαν τὴν πόρτα καὶ ἀπὸ τὰ ψηλά παράθυρα τῆς ἐκκλησιᾶς ἄρχισαν τὸ ντουφεκίδι. Οἱ Τούρκοι δεκατίστηκαν. Μὰ ἦσαν πολλοί, ἔβαλαν καὶ φωτιά στὴν ἐκκλησιά, καὶ ὅσοι δὲν ἐκάηκαν πετάχτηκαν ὄξω, καὶ κτυπῶντας τοὺς Τούρκους, σκοτώθηκαν καὶ αὐτοὶ ὅλοι. Πᾶνε τὰ παλληκαράκια μας!.. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἔρχομαι κάθε τόσο καὶ τοὺς ἀνάβω ἓνα κερί.

— Θυμᾶσαι τὰ ὀνόματά τους;

— Τί νὰν τὰ κάμης;

— Αἶ, λέω νὰν τὰ περάσω σὲ κανένα βιβλίο.

— Αὐτοὶ δὲν πέθαναν γιὰ τὰ βιβλία, πέθαναν γιὰ τὴν Πατρίδα.

— Δὲν πειράζει νὰ τοὺς μάθη καὶ ὁ κόσμος...

— Τοὺς ξέρει ὁ Θεός.

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΕΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΜΕΝΕΛΙΚ

ΗΜΕΡΑΝ τινὰ ὁ γελωτοποιὸς τοῦ Μενελίκ, τοῦ Φιλέλληνοσ Ἀυτοκράτοροσ τῆσ Ἀβυσσινίας, κατορθώσασ νὰ λάβῃ εἰσ χείρασ του ἓν ἐξυπνητήριον ὥρολόγιον, τὸ πρῶτον ἴσως τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰσ τὴν μακαρίαν αὐτὴν χώραν, ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀπ' ἐσπέρας τὸν Ἀυτοκράτορα, ὅτι θὰ τὸν ἔκαμεν νὰ ἐγερθῆ ἀκουσίως κατὰ τὴν τρίτην πρωῒνήν ὥραν διὰ τινος μαγικοῦ ὥρολογίου.

Πράγματι ὁ γελωτοποιὸσ παρέδωκε πρὸσ τὸν Μενελικ ἓνα ξυπνητήρι (τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἄγνωστον εἰσ αὐτόν) καὶ τοῦ εἶπεν νὰ τὸ τοποθετήσῃ πλησίον τῆσ κλίνης του, καὶ ἀπῆλθεν.

Ὁ Βασιλεὺσ μὴ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ γελωτοποιοῦ του παραδοθὲν μηχανήμα, καὶ ἐκλαθὼν αὐτὸ ὡσ ἀπλοῦν ὥρολόγιον, κατεκλίθη ἡσύχως, ὅτε κατὰ τὴν τρίτην πρωῒνήν ἤρχισε τὸ ξυπνητήρι νὰ κτυπᾷ δαιμονιωδῶσ. Ἀφυπνισθεῖσ βιαίως ἀπὸ τὸν περιέρ-

γον και ἀπροσδόκητον αὐτὸν κρότον ὁ Βασιλεὺς, ἠγέρθη περίτρομος τῆς κλίνης, καὶ παρατηρήσας τὸ ὰρολόγιον μετ' ἐκπλήξεως εἶδεν τὴν ὑπὸ τοῦ γελωτοποιοῦ τοῦ ὰρισθεῖσαν ἐγερτήριον ὰραν. Πιστεύσας λοιπὸν ὅτι μαγεία τις πράγματι ἐμπεριείχето εἰς τὸ ὰρολόγιον, ἐκάλεσεν παραχρῆμα μερικοὺς ἰσρεῖς τῶν ἀνακτόρων, καὶ μετὰ τὴν κεκανονισμένην δέησιν πρὸς τὸν ὰψιστον ἐναντίον παντὸς κακοῦ δαίμονος καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων κλ. διέταξεν ὅπως θραύσουν τὸ ὰρολόγιον καὶ ἀνακαλύψουν τὸ ἐμφωλεῖον σατανικὸν μυστήριον! ὰλλὰ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του καὶ ἡ λύπη του, ὅταν μετὰ τὴν θραύσιν, μὴ εὐρῶν ἐντὸς τίποτε τὸ σατανικόν, εἶδεν ὅτι τὸ ὰρολόγιον ἔπαυσε νὰ λειτουργῆ. Τότε ἀνεφώνησε τὸ σύνθηθές του ἐπιφώνημα διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, ὁσάνκις τοῦ ἐπαρουσίαζον πρᾶγμα τι πρωτοφανές:

— «ὰ! οἱ Φράγκοι! ὰ, οἱ Φράγκοι!».

(Addis-Abebbā, 1916)

ΒΑΣ. ΚΟΚΚΙΝΑΤΟΣ

Ἐκδίκησις

Ὄ πηροπόλις. — Καὶ τί εἶδους παπαγάλον προτιμάτε, δεσποινίς;

Ἡ γεροτοκόρη. — Θέλω νὰ μοῦ διαλέξετε ἕνα, ποῦ νὰ βρίζη πρὸ πάντων τοὺς ἄνδρας!...